

CHỨNG TỪ HOÁN CẢI CỦA ÔNG ANDRÉ FROSSARD

André Frossard (1915-1995) là văn sĩ Công Giáo Pháp nổi tiếng. Nhưng trước khi được hồng ân gặp Chúa và trở thành tín hữu Công Giáo chân chính thực thụ, ông André Frossard là thanh niên vô thần. Ngoài ra ông là con trai của Tổng Bí Thư đảng Cộng Sản Pháp. ***Chính ông André Frossard kể lại "cú sét tình yêu" của ông với THIÊN CHÚA như sau.***

Năm tôi 20 tuổi, một ngày thân phụ gọi tôi đến gặp ông ở một đường phố thủ đô Paris mang tên Ulm. Tôi ra đi, nhưng lại lộn đường. Thay vì đến trường nơi Ba tôi đang dạy để gặp ông, tôi lại bước vào tu viện của Các Nữ Tu

chuyên việc Châu Thánh Thể, kính thờ Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Năm đó, khi đẩy cánh cửa sắt bước vào tu viện, tôi là kẻ vô thần. Có nhiều loại vô thần. Có thứ vô thần triết lý, vô thần khoa học, vô thần mác-xít. Còn một loại vô thần rất phổ thông mà tôi biết rõ, vì tôi thuộc loại này. Đó là thứ vô thần ngu ngốc, đần độn. Kẻ vô thần thuộc hạng này, không bao giờ thắc mắc gì cũng không bao giờ đặt ra bất cứ vấn đề nào. Họ sống mà không biết tại sao mình sống và cuộc đời này có ý nghĩa hay mục đích gì!

Khi vào tu viện, tôi đi ngang qua nhà nguyện. Từ cánh cửa ở cuối nhà nguyện nhìn thẳng lên bàn thờ, tôi trông thấy Mặt Nhật có đặt Mình Thánh Chúa, nhưng tôi hoàn toàn không biết đó là cái gì. Tâm trạng của tôi lúc bấy giờ hoàn toàn dửng dưng. Tôn giáo đối với tôi là một thứ gì cũ-rích, không đáng quan tâm hoặc bàn luận đến. Các tín hữu Kitô đối với tôi lúc đó chỉ là hạng người chậm tiến, thật lười trước làn sóng văn minh của khoa học và lịch sử. Nói tắt một lời, tôn giáo và các tín đồ của tôn giáo là những kẻ thuộc một thế giới khác, một nền văn minh khác, không đáng được chú ý đến ..

Thế nhưng điều gì xảy đến cho tôi - năm tôi 20 tuổi - vào buổi sáng tôi đi lộn đường và vào nhầm nhà nguyện Các Nữ Tu đang châu Mình Thánh Chúa đó, tôi không bao giờ quên. Tôi còn nhớ như in tâm tình của chàng trai 20 tuổi, bị đảo lộn vì luồng ánh sáng thiêng liêng chiếu dội vào hồn chàng.

Đứng nơi cuối nhà nguyện, đối diện với Mặt Nhật có Mình Thánh Chúa mà tôi không hề biết đó là Mình Thánh Chúa, một thế giới mới bỗng xuất hiện trước mắt tôi, trong đó có luồng sáng vừa tỏ hiện vừa che khuất sự hiện diện của THIÊN CHÚA, Đấng mà một phút trước đó, tôi hoàn toàn chối bỏ Ngài và chế nhạo rằng, THIÊN CHÚA chỉ hiện diện nơi trí tưởng tượng của con người!

Với luồng ánh sáng mang đến ơn tỏ lộ sự hiện diện của THIÊN CHÚA, cùng lúc tôi cảm nhận một làn sóng dịu dàng, chen lẫn niềm vui. Nó xâm chiếm linh hồn tôi bằng một sức mạnh có thể làm vỡ tung trái tim và khiến tôi không bao giờ quên được kỷ niệm êm đẹp độc nhất vô nhị này.

Giờ đây cuộc đời tôi đang đi vào tuổi xế chiều, và trải qua không biết bao nhiêu thăng trầm vinh nhục, đốn đau có, hạnh phúc có, nhưng tôi không bao giờ quên được "cú sét ái tình", tôi cảm nhận được ở tuổi 20, vào buổi sáng năm đó, nơi nhà nguyện của Các Nữ Tu dòng Châu Thánh Thể Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Kỷ niệm êm đẹp và ân huệ lãnh nhận quá cao cả, khiến mỗi lần nhớ lại, mỗi khi có dịp nhắc đến, lòng tôi trào dâng tâm tình cảm tạ, ngợi khen lòng Từ Bi Nhân Hậu của THIÊN CHÚA đối với tôi. Tôi cũng luôn luôn ý thức mình phải có bổn phận làm chứng cho quyền năng vô biên, tình yêu vô bờ của THIÊN CHÚA, Đấng đã thực hiện một kỳ công nơi tôi. Đó là lôi kéo con người bụi đất của tôi trở về với chức vụ cao cả của con người được dựng nên giống hình ảnh Chúa và được diễm phúc làm con cái Ngài.

Luồng ánh sáng tôi tiếp nhận vào buổi sáng hôm đó, không phải thứ ánh sáng mắt trần có thể trông thấy được, giống như loại ánh sáng soi chiếu ban ngày và có thể làm cho làn da của chúng ta bị sạm nắng. Không phải thứ ánh sáng này. Nhưng đó là luồng sáng thiêng liêng, luồng sáng giáo huấn, tỏ bày sự thật. Luồng sáng làm đảo lộn mọi trật tự tự nhiên và thay vào đó bằng trật tự siêu nhiên. Nhưng cũng từ ngày được hồng phúc tiếp nhận luồng sáng ấy, tôi có thể quả quyết tuyên xưng rằng, đối với tôi, chỉ duy nhất THIÊN CHÚA hiện hữu thật sự. Những vật khác, điều khác chỉ là tạm bợ, là giả thuyết mà thôi. Tôi cũng có thể xưng nhận rằng, vượt qua ngoài thế giới chúng ta đang sống, có một thế giới khác, chân thực hơn gấp muôn vạn lần thế giới của chúng ta. Thế giới đó mới chính là thế giới cuối cùng mà cuộc đời mỗi người phải dừng lại cho đến đời đời kiếp kiếp.

... "Lạy Thượng Đế của bậc tổ tiên, lạy THIÊN CHÚA từ bi lân tuất, Chúa dùng lời Chúa mà tác thành vạn vật, dùng sự khôn ngoan Chúa mà cấu tạo con người, để con người làm chủ mọi loài Chúa dựng nên và sống sao cho thánh thiện công chính mà chỉ huy cả vũ trụ này, cùng được một tâm hồn ngay thẳng mà phân biệt phải trái. Xin rộng ban cho con đức Khôn Ngoan hằng ngự bên tòa Chúa. Xin đừng đui con đi mà chẳng nhận lời con" (Khôn Ngoan 9,1-4).

("STELLA MARIS", mensuel d'informations religieuses, 11/1991, trang 21).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt